

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות

פח.

עין משפט
נר מצוה

ע א ב מ״י פ״ט מהל' שמיטה הלכה כד סמג
לאוין רפא טוש״ע ח״מ סי'
קו סעיף לג:

עא ג ד מ״י פט״ז מהל' אישות הל' כח סמג
עשין מח טוש״ע אה״ע סי' ק
סעיף ט ויב:

עב ה מ״י שס הל' כו
טוש״ע שס סעיף יא:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

גובה כתובתה. ואינו יכול לטעון פרעמין והחזרת לי שטר כתובתין וקרעמין משום דמנאי כתובה מעשה ב"ד הוא. ומהכל נפקא לן ב"ב מ"ט הטוען אחר מעשה ב"ד לא אמר כלום מ"ט כל מעשה ב"ד כמאן דנקיט שטרא דמי: **אבד גט.** שלא הולאתיו עליו לגבות כתובתי על ידי כדמתן גובה כתובתה כפי קרעוהו ב"ד **אלא אבד ממני: והוא אומר אבד שובני.** כבר הולאתו ב"ד ואמרת אבד שטר כתובתי וגבו ב"ד הכתובה על פי הגט וקרעוהו ולי נכתב שובר על הכתובה שאם תוליתי עוד על ירשתי שטר הכתובה לתנאוי לגבות מוכח אלמנות לומר לא נתגרשתי ולא נפרעתי יהיה השובר לעד ואבד הימני: וכן ב"ב שהוליא שטר חוב.

אחר שביעית ואין עמו פרחבול זה
אומר השמיטנו שביעית זה אומר
פרחבול היה לי שלא תשמיטנו
שביעית ואכד: הרי אלו לא יפרעו. חיישי'
שמן כבר גבתה בנט זה השמיטנו
שביעית: אמר הפסוק. שמוז עובדי
כוכבים על המזות והיו יראים לשמור
גיטתיהן^ו ומשקיבלתו שורפתו וכן
פרחבוליהן: פרחבול. במסכת גיטין
מפרש בפרק השולת גט (דף טז:) הלל
המקין פרחבול כדי שלא תשמיט
שביעית שמוסר שטרותיו לז"ד שיגבו
מן הלוה חובו לכן זמן שיתעצמו דהשתא
לא קרין ביה לא יבאש^ו שאינו תוצעו
כלום אלא הב"ד תוצעו שהפקירם
הפקד והם יורדין לנכסיו: גמ' ש"מ.
מדקמי גובה כתובתה בהולאת גט
ולא חייש לאעירומו מערמא והדרא
ומפקא כתובתה צבי דינא אחרינא
ותגבה לאחר מיתתו בפורת אלמנה
ולומר לא תגרשתני ואל תרעתי דא
ודאי בתורת גרשה לא הדרא דלא
דהא קרעין לגיטא וכי הדרא מפקא

לכתובתה בלא גט תנן מתני' הרי אלו לא יפרשו ומיהו הוה
למיחש^א (שלא) תתמין עד שימות ותגבה בתורת אלמנה ומללה חייש
ש"מ כותבין שובר על כרחו של ליה ואינו יכול להשמיט עזמו ולומר לא
אפרע ועל שתחזיר לי שטרי שמא תחזור ותוציאנו אלא אומרים לו
פרע והוא יכתוב לך שובר. ופלוגתא היא בצבא בתרא (דף קט) ופ' קמחי
קיימאן לו כמאן דלמחר אין כותבין לפי שמנא לו תריך לשמור שוברו
ומן העכברים: **דלמא מפקא**. לאחר מיתה: **וגביא**. בתורת אלמנה:
במקום שאין כותבין כפובה. אלא סומכין על תנאי ז"ר: **ולשמואל**
כותבין שובר. בתמיה: **לידי מיפרשא** לי. דלעולם אין כותבין
שובר והיינו טעמא דגובה כתובתה דאי מקום שאין כותבין הוא
והוא אומר כתבתי וירא אני שמא תחזור ותוציאנה עליו להביא ראייה
ואי מיימי רביה עדים שכזה לא גביא ואי לא מיימי ראייה קמתי
מתנינן גובה כתובתה ואינו נאמן לומר שניתי מנהג העיר ואי
מקום שכותבין הוא והיא אמרה לא כתב לי עליה להביא ראייה וכן
קמתי מתנינן גובה כתובתה שהביאה ראייה שלא כתב לה: **ואף**
רב. דאוקי מתני' במקום שאין כותבין לחודיה: **הדר ביה**. ואוקי
מתני' בטעמא אחרינא ואמר דין במקום שכותבין וצין במקום
שאין כותבין כי מפקא גט בלא כתובה גובה עיקר כתובתה דהיינו
מנה ומאתים וגובה דקמתי מתני' עיקר קאמר ולא תוספת וכי מפקא
כתובה בלא גט גובה תוספת ע"פ עיקר חשישן שמא גבאחו על
פי הגט: **וגל הרוגה יבא וישיב**. דאין לחוש מעמא לכולם:
בשלמא לשמואל דלמחר צין עיקר דין תוספת נפרעין על פי הגט:
מוקי לה. הא דקמתי לא יפרשו: **במקום שאין כותבין**. ומשום הכי
מהימן במאי דלמחר פרעתי ע"פ הגט דלמחר כשתצטני על פי הגט
אמרתי צית דין כתבתי לה כתובה וירא אני שלא תחזור ותוציאנה
ואמרו לי הבא ראייה ולא מנאמי ראייה ואמרו לי פרע ובקשתי
מהן שיכתבו לי שובר הואיל ועל כרחי אני זקוק לפרוע טוב לי
שיהיה לי שובר וכתבוהו לי ואבד: **אלא לרב**. דלמחר אין נפרעין
על פי הגט אלא עיקר אמאי לא יפרשו נהי דעיקר לא גביא כו':
ואי

כַּבֵּד לֵה צִשְׁתַּנּוּ נִשְׁוֹאִין וְנִשְׁרַפָּה חִישִׁין וְדֹא' שְׁמֵא כַּבֵּד לֵה אַחֲרַת אֲבִי
כַּבֵּד לֵה אַחֲ"כ אִפִּי בְּמִקְוֵס כְּסוּתִין: (ג) נִבְוֵה עֵיקֶר בְּתוֹבָה גּוֹס
קֶשֶׁה לְרַשְׁבִּי"א בִּיּוֹן דְּלִית לֵיה לִרְב בִּי' גַּט פִּשְׁטוּ (צ"ב קטף): דְּלִין כּוֹתֵם
שֶׁשְׁתַּחֲוִיר לֹו הַכְּתוּבִים דִּיכּוֹל לֵבֵא לִלְדִי הַפֶּסֶד צִמֵּה שֶׁנִּשְׁאָר שֶׁעַר כִּ
וְעַד כְּתוּבֵה צִידֵה דְּכִי קֹאמֶר רַב כְּתוּבֵה אֵינִה גּוֹבֵה עֵיקֶר הַנֶּחֱמֵר
וְהֵם לֹא יֵדְעוּ שֶׁהֵיחָה גְּרֻשָּׁה לְשׁוּרֵי דְּמִשְׁתִּין לִקְנוֹן צִישְׁתַּנּוּ מִתַּחַת
עֵיקֶר אֲדָם צִעֲדִי מִיִּתֵּה אִמִּי שְׁפִיר: מִיָּדֵן דִּיבֹרֵל לְוֹמֵר לֹא גְּרִשְׁוּ

מסורת הש"ס

(א) גיטין לו; (ב) [סוטה ז: לעיל כז: וש"נ], (ג) [דף יז:], (ד) [ע"י גיטין סד:], (ה) [דברים טו:], (ו) [ז"ל שהיה], (ז) [ג"י כ"י, ויע"י תוס' שבת לט: ד"ה אלא פניו וכו'].

מוסף רש"י

דוכן בעל חוב שהוציא
שטר חוב ואין עמו
פרוורבול. נדטען היה לי
ואצד עסקינן, דאי לאו הכי
נריכא למימר דשביעית
משמטת (גיטין לז:).

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) ז"ל בתוספתא צפ' מי שמת ממנכסי יתומים זש"ל מן הקטנים.
(ב) נראה דז"ל אלף אפילו אי הו פליג אתלמודא דידן נמי לא קיי"ל אלף אתלמודא דידן.

קא.י. פי' אנה עונה. ואסיק